

Salat

Número 4

Fet a Lloret de Mar

Abril 2023

B e n v i n g u t s

Martirià Brugada i Clotas
Església de Sant Romà

Carme Jordi i Reguant
Pati de l'Erol

Joan Pau Romaní i Draper
Plaça de l'Església

Fotografia de portada

L'Església de Lloret de Mar celebra el 2022 el seu 500è aniversari.

Hi ha espais que d'una manera o d'una altra formen part de les nostres vides i de la nostra memòria. Espais singulars on els records es barregen amb vivències protagonitzades en diferents moments de les nostres vides. Espais que es tornen escenaris on tornem una vegada i una altra i de manera reiterada.

És el cas de l'església parroquial de Sant Romà, que amb 500 anys d'existència protagonitza la quarta edició del Salat. L'edifici i el seu entorn són part de la nostra història i de la nostra cultura i ha estat testimoni de l'evolució i la transformació de la vila.

L'església de Sant Romà és una obra d'art en si mateixa. Rica en detalls arquitectònics i decoratius de diferents èpoques que se superposen per reflectir diverses tendències i estils. Aquestes superposicions, que van del gòtic al modernisme, són la metàfora de la transformació de Lloret, una vila viva i activa en constant transformació.

Paco Membrives

SANT ROMÁN
1710-18

Martirià Brugada i Clotas

Església de Sant Romà

L'exvot en forma de vaixell en miniatura que no passa desapercbut a l'objectiu de les càmeres, ens trasllada al segle XVI, quan l'església es trasllada del veïnat de Les Alegries a la costa.

Atrets per les noves possibilitats que els oferia el mar, els lloretencs erigeixen un nou edifici de culte, al lloc conegut com a Sa Carbonera. Les obres de construcció s'inicien el 1509 i s'acaben el 1522, donant com a fruit un edifici d'estil gòtic tardà.

Ubicada al bell mig de la població, al centre neuràlgic, l'edifici continua sent el centre espiritual i religiós per excel·lència de la vila. Espai de reflexió i recolliment, on el silenci impera, l'església ha estat i encara ho és en l'actualitat escenari de comunions, casaments, funerals, processons...

Com a centre viu i amb l'objectiu d'adaptar-se a les modes i gustos imperants, l'església de Sant Romà, ha patit diferents reformes, canvis i modificacions. La més important la reforma que l'arquitecte Bonaventura Conill i Montobbio, va iniciar el 1914. Reforma de gust arabitzant i bizantí que a l'inici del conflicte de 1936 va ser destruïda.

Després de moltes vicissituds, l'edifici que coneixem actualment uneix de manera harmoniosa l'estil gòtic de la façana amb el modernisme de les capelles que flanquegen l'edifici: la Capella del Baptisteri i la Capella del Santíssim.

L'edifici reflecteix dos estils arquitectònics diferents, l'austeritat del gòtic i els colors del modernisme.

L'austeritat de la façana contraposa amb l'explosió de colors dels laterals amb les capelles i les cúpules del Baptisteri i el Santíssim Sagrament així com amb els mosaics dels dotze apòstols obra del ceramista i mosaïcista Lluís Bru i Salellas.

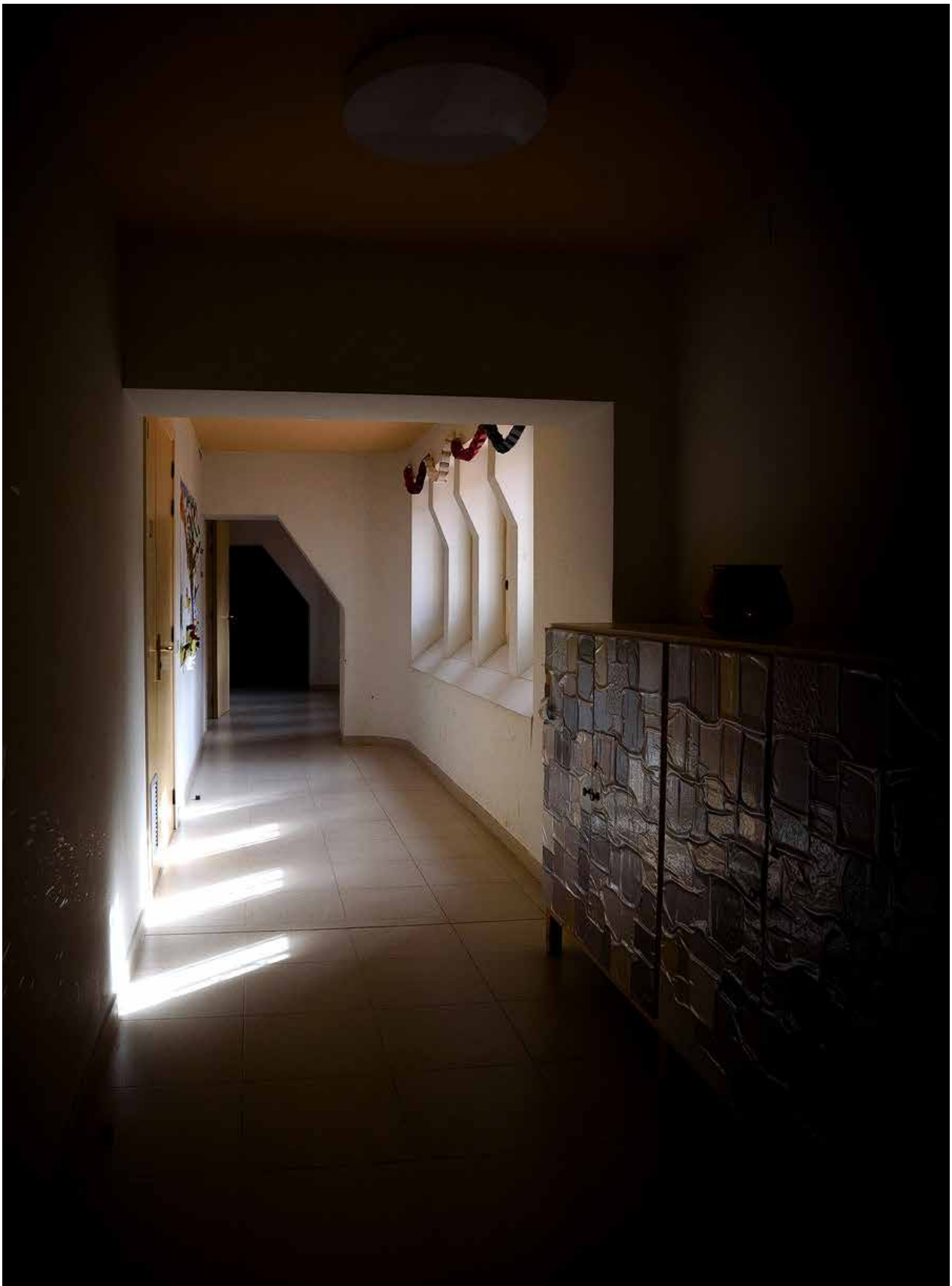

Carme Jordi i Reguant

Pati de l'Erol

Els Esplais Parroquials i el Casal d'Estiu de la Parròquia són tota una institució a Lloret. Són moltes les generacions de nens i nenes que han passat hores i hores i les tardes d'estiu al Pati de l'Erol, jugant i organitzant un munt de tallers i activitats.

La Carne, la Carmeta, pels nens i nenes del casal recorda que ella va començar amb 15 anys com a monitora i va estar-hi un bon grapat d'anys. Ella, juntament amb altres companys i companyes, van ser la primera promoció a obtenir el títol de monitors i monitores a Girona.

La Carme guarda un molt bon record d'aquesta pila d'anys. Dels companys, dels nens i nenes dels esplais i del casal i com no de les sortides i les colònies del mes de juny. Les colònies eren la data més important del calendari del casal, la data més esperada per tots.

Recorda la vida que hi havia a l'entrada i sortida de l'Erol, antic pati de la Rectoria, el dia que hi havia esplai o durant el Casal d'Estiu. L'espai, les antigues escoles parroquials de l'Ave Maria, recuperaven la vida, el xivarri, els jocs i les corredisses que protagonitzaven els nens i nenes del casal.

Joan Pau Romaní i Draper

Plaça de l'Església

La plaça de l'Església és per en Joan Pau, el seu pati, la zona d'esbarjo, l'escenari dels seus jocs.

Aquí, i des de fa més de 125 anys la seva família, els Fàbregas de Can Pau Sabater, gestionen la Sabateria Fàbregas, sinònim de qualitat i excel·lència. 125 anys de comerç de proximitat, d'assessorament al client i d'orientació al públic. 125 anys creant xarxa i teixint complicitats.

En Joan Pau recorda als pares, a la tia que estava a la botiga, a l'avi Quimet i a clients especials que repetien l'experiència de comprar sabates a la Sabateria Fàbregas estiu rere estiu.

A la plaça jugava amb les seves germanes pero també amb altres nens i nenes veïns de la plaça, com els germans Costa de Can Gardela.

A la plaça a l'estiu si respirava vida, i no només per la gent, turistes i residents que hi passejaven. En Joan Pau explica que la seva passió per la música ve d'haver viscut a la plaça. Des de casa seva escoltava com la Pietat, de la botiga de discos o els Arpí, de la botiga de fotografia posaven música per atraure compradors. Música ben variada: música clàssica, *pasodobles* i flamenc i novetats del pop-rock internacional.

M o l t e s g r à c i e s

Autors

Núria Briansó Montoro
Josep Maria Ciurana de Palol
Roser Gruart
Antoni Marín Amatller
Paco Moreno
Salvador Palauelmàs Casals
Txell Portell Benet
Rosa Sánchez
Àngels Torrens Camarasa
Jordi Triadó Boschacoma

Martirià Brugada i Clotas
Carme Jordi i Reguant
Joan Pau Romaní i Draper

Xavier Orri
David Salcedo

Albert Navarro

Testimonis, tutors i video

Organitzadors

Agent col·laborador

